

Chuyện Tình một Sĩ Quan TQLC và người lính chiến binh VC

Tác Giả: Mũ Xanh Hác Long Lê Văn Nguyên
Chúa Nhật, 04 Tháng 9 Năm 2011 06:41

Xin gửi thiếp u cùng thân háu hôm nay: Một chuyện Tình có thật trong thời ly loạn gần đây, do người trong cuộc kể lại.

Là một phi công biệt phái bay cho TL TQLC , tôi có dịp quen biết khá nhiều anh em TQLC , câu chuyện tình hi háu của tác giả được truyền tai nhau giữa những người cùng trải nghiệm sau năm 75 , một chuyện tình đßm nhiều éo le và những cảm xúc xen lẫn cái nhân bản của con người nằm hai bên chiến tuyến .

"Quân đưa chàng ruồi lên đường,
Liệu đường biệt thiếp đi nơi nào?
(Trích Chinh Phß Ngâm Khúc của Đường Trßn Côn)

Chuyện Tình trong Chinh chiến thời nay cũng không kém mßn mà, thßy chung, đau khổ , đời chßm mòn mỏi...Chinh Phß Thích Ca từng dạy: " Nếu những cảm xúc khổ đau của Chúng sinh chßy đời biết đến, thì trong đó những cảm xúc Tình yêu góp phần không nhỏ".

Xin gửi thiếp u cùng thân háu hôm nay: Một chuyện Tình có thật trong thời ly loạn gần đây, do người trong cuộc kể lại, xem chuyện Tình trong "Chinh Phß Ngâm Khúc Tân Thời" là cái chi chi..:

"Tác giả là một Sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến VNCH, được nhßc tới Hoa Kỳ theo dißn HO-20. Bài viết của ông được một cựu đồng nghiệp chuyển tới, với ghi chú : ĐÂY LÀ CÂU CHUYỆN THẬT. Thật đáng tin: một cựu lính chiến binh VC, nhiều năm sau chiến tranh, đi vào trại tù tìm thăm người sĩ quan VNCH cô đơn gặp trên chiến trường, và rồi...".
Thân mến quý vị cùng đọc.

Chuyện Tình mật SQ TQLC và người lính VC

Tác Giả: Mũ Xanh Hác Long Lê Văn Nguyên
Chúa Nhật, 04 Tháng 9 Năm 2011 06:41

Chuyện Tình mật SQ TQLC và người lính VC

Sau 3 ngày quân theo ác liệt với địch quân, chúng tôi mới chi m được c tiêu, đến với ch l c mìn c a địch thu c t nh B n Tre đã b xóa s , nh ng t u đoàn c a chúng tôi cũng b thi t h i khá ca Trung đ i 4 c a tôi đ c l nh bung r ng ra ki m soát t ng h m h , t ng công s c a địch. Công v t hoang tàn đ nát, nh ng thân cây đ a b m nh đ n pháo binh b m nát l ch . H u nh không còn ch nào nguyên v n, mùi thu c súng n ng n c khó ch u v n còn v ng l i n i đ . Tôi v i Kính, ng i mang máy truy n tin, c n th n t ng b c trên b m ng nh . Ch t Kính nói nh :

- Ông th y! Coi ch ng hình nh có ng i trong lùm cây đàng kia.
- T n r ng ra, theo dõi k chung quanh và coi ch ng đ ch i c a t i nó.

Tôi ra l nh cho Kính xong là lom khom phóng qua nh ng thân cây n m ng n ngang trên m t đ t, kh u M16 lên đ n s n sàng, Kính theo k bên hông. Ti ng rên nho nh c a ph n v ng v ng ra t trong lùm cây r m r p.

- M t đ ng chí n nhà ta đ y. Kính reo nho nh .

Kính nghi m chi n tr n cho tôi bi t không bao gi h p t p tr c m i tình hu ng, có th đ ch gài mìn b y xung quanh, ho c g a v b th ng đ đ n đ đ i ph ng t i g n r i sát h i. Đ ngón tay ra hi u l nh và ch vào lùm cây, tôi quan sát l n n a r i rón rén b c nh , đ ng kia th ng Kính l m le kh u súng trên tay trông ch ng. Tôi l y mũi súng v ch đám lá, m t cô gái tr c đ 18,19 tu i n m g i đ u lên chi c ba-lô m u “c t ng a”, vai trái b trúng đ n máu tuôn ra t đ m, m t nh m nghi n nh ng mi ng v n không ng t rên r :

- N c...N c..cho tôi mi ng n c”.

Tr c tình tr ng nguy hi m đ n tính m ng c a “cô” đ ch quân sau khi ng ng t ng súng, v c đ u tiên là ph i c m máu, tôi l y băng cá nhân lau nh trên v t th ng, đ n dùng l i l c t kho ng áo trên vai, đ cô ng i đ a vào ng i tôi đ n b o Kính:

- Mày băng dùm cho tao, nh nh ta
- Ông nhân t quá, g p em con nh này tiêu đ i. Kính v a băng v a c n nh n.

Tôi im l ng không nói gì, Kính nói đ ng, nh ng ng i lính c a tôi đã ngã xu ng, máu c a h đ ra cho s T do, ng i C ng S n có nhân t v i ng i anh em c a tôi không?

- N c... Cho tôi xin mi ngn c.
- Đ. M ... Câm mi ng l i.

Kính quát tháo gi n đ , tôi l m t nhìn ng i đ t ra v không hài lòng.

- Mày đ ng nói nh v y, v i m t ng i s p s a ch t mình đ ng nuôi thù h n n a.

Thôi mày ra ngoài trông ch ng cho tao đi.

Chuyện Tình máu t SQ TQLC và người n chi n binh VC

Tác Giả: Mũ Xanh H c Long Lê Văn Nguyên
Chúa Nhật, 04 Tháng 9 Năm 2011 06:41

Tôi lấy cái khăn màu tím c t trên vai áo, d u hi u nh n di n c a đ n v , th m chút n c r t t bình tông lau nh trên m t cô gái. Tôi ng n ng i trong giây lát vì s c đ p c a cô, khuôn m t thanh tú v i hàng mi cong vút nh t là s ng mũi cao nôm cô ph ng ph t nh minh tinh màn b c dù tr ng xanh vì m t máu nh ng cô ta v n có nét thu hút đ c bi t. Ghé bình tông n c vào mi ng cô gái, tôi nói nh :

- Cô u ng đi, nh t t ng chút m t.

Cô ngoan ngoãn nghe i nh m t em bé. “Cám n ông nh u”. Gi ng nói y u t và m t m i.

- Tôi s tiêm cho cô 2 mũi thu c tr sinh và c m máu, c ch u đau nghe.
- Không c n đâu, làm phi n ông nh u r i, v i i tôi cũng s p ch t đ n n i.
- B y b , v t th ng này đâu có gì nguy hi m.
- Đ ng an i nh v y, h i nãy ông nói tôi s p ch t đ ng nuôi h n thù n a.
- T i vì...T i vì...Tôi không mu n lính c a mình ăn nói k c nh v y.

Cô gái m m t nhìn tôi v i v cám n, trong đáy m t ch a nh u đ i u mu n nói, lâu i m cô nói th u thào:

- Bây gi ông s làm gì v i tô ...B n m t phát súng có i nh nhàng h n là giao tôi cho c quan đ i u tra.

Th t tình tôi không bi t tr i sao v i cô, ch a k p ph n ng thì cô ti p:

- Tôi sinh ra i mi n đ t mệnh mông sông n c, hãy đ thân xác này vui đ p n i đây. Xin ông đ ng giao cho ai h t. Tôi van xin ông.
- Thôi đ c r i, tôi s làm theo i yêu c u c a cô. Nh ng tr c nh t hãy đ tôi tiêm thu c cái đã đ ng b ng b nh nh v y.

Cô g t nh đ u mà không nói i nào. Kéo ng tay áo lên, i làn da tr ng nõn nà, tôi chăm chú chích mũi Penicilline mà không th y má c a cô thoáng đ vì h th n mà ch th y cô nhăn nhó suýt soa vì đau, tôi b t c i:

- Đi lính b th ng, b b n không đau, ch có mũi kim bé tí t o mà cô nhăn nhó, rên r nh
- Sao không đau, ông ăn nói... nh kh ch gì?

Cô c p i, tôi c i tr , đ cô gái n m xu ng ngay ng n trên m y t u lá chu i, r i tôi đ ng đ y c m cây súng lên đ n .. r i i y trong ba-lô m y h p i ng khô, bình n c đ y và cu n băng c u th ng, t t c đ t bên c nh cô r i nghiêm ngh nói:

- Đ n v tôi s di chuy n đ n i khác b t c lúc nào đ tìm các đ ng chí c a cô, nh ng nh ng th n y c n thi t cho cô, tôi hy v ng ng i c a cô s tr i i tìm và c u s ng đ ng đ i c a mình.

Tôi lấy khăn nhúng n c lau m t cho cô đ n c n th n i y m y tàu lá đ a che kín i.

- Này... Ông tên là gì v

Chuyện Tình một SQ TQLC và người lính VC

Tác Giả: Mũ Xanh H&#c Long Lê Văn Nguyên
Chúa Nhật, 04 Tháng 9 Năm 2011 06:41

tu&#ng ch&# l&# ho&# c và cái tên cũng ch&# a bao nghe qua, nh&#ng m&#t đi&# u ch&# c ch&# n ng&# i vi&# t là phải n&#, nét ch&# m&# m&# i th&#ng đ&#ng nh&#ng rõ ràng. Tr&#n Hoài Quy&#n, th&#t là l&#, tr&#ng h&#, tr&#ng ch&# l&#t, ch&# khác tên. Tôi t&# c&# vô thân làm gì có h&# hàng. Tôi đ&#c:

“Anh Lam!

Có l&# anh ng&#c nhiên lúc nh&#n th&# c&# a Quy&#n, ng&# i con gái xa l&# g&# i đ&#n cho mình, nh&#ng khi em nói câu này ch&# c ch&# n anh hình dung Quy&#n là ai:

“Đi lính b&# th&#ng, b&# b&#n không đau, ch&# m&# i kim bé tí teo này mà nhăn nhó r&# nh&#...”.

Đ&#c m&#y dòng ch&# trên, tôi l&#ng ng&# i r&#t lâu, bàng hoàng và xúc đ&#ng h&#n bao giờ h&#t khi nh&# l&# i trong tr&#n đánh &#y, m&#t n&# VC khuôn m&#t bê b&#t sình đ&#t, tóc tai r&# i g&# i đ&# u trên ba lô nh&#, ánh m&#t th&#t th&#n khi tôi đ&#n g&#n r&# i nh&# nh&#ng l&#y khăn lau cho cô, khuôn m&#t thiên th&#n trong sáng hi&#n ra. Cô vi&#t tí&#p:

- Đúng nh&# anh nói, đêm hôm &#y đ&#ng đ&#i đã mang em ra kh&# i n&# i mù m&#t khói l&# a và ch&# a tr&# &# b&# nh vi&#n Trung &#ng, sau khi r&# i kh&# i b&# nh vi&#n, em xin v&# đ&#n v&# ngành đ&# h&#at đ&#ng, không còn mu&#n tham gia vào n&# i l&# a đ&#n n&# a. T&#ng là chi&#n sĩ xu&#t s&#c trong khu, coi cái ch&#t nh&# t&# a lông h&#ng, v&#y mà thoái lui v&# h&#u ph&#ng, k&# l&# quá ph&# i không anh Lam? Chính anh đã làm thay đ&# i l&#p tr&#ng c&# a em. Nh&#ng ng&# i đ&# i đ&# u không h&#n đ&# u tàn ác, b&#ng ch&#ng là anh. Anh đ&# i x&# th&#t t&#t, th&#t nhân đ&#o v&# i k&# thù, dù r&#ng thu&#c h&# c&# a anh nói đúng, không bi&#t bao ng&# i đã ngã xu&#ng vì nh&#ng viên đ&#n c&# a k&# đ&#ch, mà có th&# trong đó có c&# em b&#n ra.

Hòa Bình tái l&#p em không vui vì còn h&#n thù, vay n&# máu ph&# i tr&#, ph&#ng ch&#m c&# a b&#n bè, c&#p lãnh đ&#o đ&# ra. Em r&#t bu&#n vì bi&#t anh đang đi vào ngõ c&#t, không l&# i thoát, con đ&#ng đi đ&#n cái ch&#t. Nh&# đã nói, t&# sau ngày b&# th&#ng, em ra kh&# i cu&#c ch&# i, không mu&#n dính líu đ&#n thù h&#n n&# a, bàng quan tr&#c m&# i vi&#c, nh&#ng không th&# nào quên anh, em đã c&#y c&#c, tìm ki&#m tin t&#c c&# a anh qua các tr&# i h&#c t&#p. Tr&# i không ph&# lòng ng&# i, r&#t c&#c em cũng tìm ra anh. Anh Lam! Còn nh&# nh&#ng gì em đã nói tr&#c khi anh t&# g&#a ra đi không?

“Quy&#n đêm nào cũng s&# c&#u nguy&#n cho ông Lam tai qua n&#n kh&#i”.

Em đã c&#u nguy&#n nh&# v&#y m&# i đêm đ&# n trên ban m&# i đ&# u lành đ&#n cho anh tai qua n&#n kh&# i đúng nh&# l&# i đã h&# a. Em đang thu x&#p công vi&#c đ&# đ&#n thăm anh k&# t&# i. Mong đ&#c gặp l&# i anh. Hy v&#ng đ&#ng làm m&#t l&# v&# i Quy&#n.

T&# đó tôi không còn là ng&# i cô đ&#c n&# a, Quy&#n thăm đ&# u đ&#n, l&#n nào cũng khóc, gi&#t n&#c m&#t long lanh trên má làm tôi xúc đ&#ng mu&#n khóc theo. Ân tình c&# a em làm sao tôi báo đáp cho n&# i! Thôi thì ch&# còn cách là...

Trên đ&#t t&# n&#n, Quy&#n bây giờ là m&# c&# a b&#y con 3 đ&# a kh&#u kh&#nh, xinh đ&#p. Em chu toàn nhi&#m v&# c&# a ng&# i v&# hi&#n, ng&# i m&# nhân ái. S&#ng &# x&# ng&# i vẫn minh tâm ti&#n nh&#ng Quy&#n

